

"לְדוֹרוֹת" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת/ת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: רובין	שם פרטי: ציפה
-----------------	---------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: פלכטמן	בלועזית flechtman	שם נעורים: פלכטמן
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: פלורנטינה	בלועזית florentina	מין: נ
מקום לידה (ישוב, מחוז): וילנה	בלועזית Vilnius	תאריך לידה: 21/06/1944
שם פרטי של האב: משה	שם פרטי ושם נעורים של האם: חביבה לוכטן	ארץ לידה: ליטא
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):	שם נעורים של האישה:	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה:	בלועזית	ארץ המגורים:
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): וילנה		
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
מקום השחרור:	תאריך השחרור: סוף המלחמה	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה? כן, לא ידוע	לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?	
מקומות/מחנות בדרך לארץ: איטליה	שנת עליה: 1947	שם האנייה (אם עלה בדרך הים): פטריז

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביודנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):

נולדתי בוילנה לקראת סוף המלחמה, כעשרה חודשים לפני קיצה. לכן, כל שאני מספרת ידוע לי מסיפוריהם של הורי. הורי שהו בזהות נוצרית בדויה, אצל משפחה נוצרייה ענייה. עם לידתי הוטבלתי לנצרות, בשם "פלורנטיני", על שם הקדושה של אותו יום. המשפחה גם החביאה בדיר החזירים ילד נוסף, שלא ידענו על קיומו עד סוף המלחמה. בתקופה ששהינו שם היה אבי יוצא לעבוד בכפרים מרוחקים על מנת לפרנס את המשפחה שהסתירה אותנו. כשהייתי בת שבוע התרחשה הפצצה נוראית על העיר. המשפחה יצאה להתחבא בבור בחצר ששימש כמקלט, והספקנו לצאת רגעים ספורים לפני שהבית התמוטט, ולכן נאלצנו לעבור להתגורר אצל קרובי משפחה של הזקנה שהחביאה אותנו. תקופה קצרה אחרי שנולדתי חלתה אימי בצורה קשה. היא הלכה לבית החולים, ושם החליטו לאשפז אותה למשך חודשיים. היא ניסתה לשכנע אותם לתת לה לצאת, על מנת שתוכל לטפל בי, אך ללא הועיל. לאחר כ-20 ימים הצליחה לשכנע את הרופאים לתת לה לצאת לטיול קצר, וכך היא ברחת מבית החולים. ברם, היא עדיין הייתה חלשה מאוד, וראייתה נפגעה, לכן הלכה ברגל את כל הדרך לבית, תוך כדי שהיא נתמכת בקירות. כשאמי הגיעה הביתה היא גילתה שהמשפחה שהסתירה אותנו מסרה אותי לבית יתומים, מפני שהם חשבו שהיא נתפסה. למרבה המזל אימי הצליחה למצוא אותי ולקחת אותי בחזרה.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/עליה):

לאחר המלחמה החליטו הורי לעלות לארץ ישראל. שהינו תקופה קצרה בגרמניה במחנה כלשהו עם עוד ניצולים, אך לאחר תקופה קצרה עזבנו לאיטליה. הלכנו לאיטליה ברגל, כשלושה שבועות. הלכנו בלילות, כי בימים נאלצנו להסתתר. לא היה לנו כסף או אוכל, לכן ליקטנו מזון מהשדות ודחפנו לכיסים ככל שיכולנו. באיטליה חברנו לאיש מארץ ישראל שעזר לנו להשיג תעודות מזויפות. בזמן ההמתנה לתעודות גרנו בוילה בהרים במשך כשנה. קיבלנו תעודות של תיירים שיצאו מארץ ישראל לנופש, ועל כן הגענו ארצה בספינת התיירות "פטריז".

נא ספרי/י על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/דורות המשך וכו'):

עם הגעתנו ארצה שוכנו במחנה עולים. התנאים במחנה היו נוראיים. גרנו באוהל, אותו נאלצנו לחלוק עם משפחה נוספת, ולא יכולנו לתקשר איתה כיוון שהייתה מרומניה. כמו כן, פרצו במחנה מחלות רבות, וילדים אף נדבקו בפוליו. שהינו במחנה כשלושה שבועות, ומשם עברנו לגבעת שמואל. אמי עבדה בקטיף תפוזים, ואבי נלחם במלחמת השחרור. אני הייתי במעון יום של ויצ"ו והצלחתי להשתלב בחברה במהירות. לאחר תקופה קצרה מאוד, כבר לא היה ניתן לראות עלי שאני עולה חדשה. למדתי בגבעת שמואל, ובתיכון קיבלתי מלגת הצטיינות, ולמדתי בתיכון חדש. הייתי הולכת מרחקים ארוכים ברגל כל יום על מנת להגיע לבית הספר. הייתי מדריכה בתנועת השומר הצעיר, ובמסגרת זו הלכתי גם לגרעין נח"ל. הגרעין שלנו היה בקיבוץ ניר עוז, ושם אני מתגוררת עד היום, כבר 49 שנים. למדתי בסמינר הקיבוצים, ואז עבדתי בחינוך כמרכזת בפנימייה של השומר הצעיר במועצה האזורית אשכול. נולדו לי 4 ילדים ועשרה נכדים.

ראיון: חיים כצמן

ניר עוז, יוני 2013